

De Ombudsman

Anja Janssen

Luisteren in stilte

U herkent het vast. Ergens op straat zit een levensecht standbeeld op een bankje. Een stenen man die je stil uitnodigt naast hem te komen zitten. Veel mensen doen dat. Soms levert dat een hoop hilariteit en selfies op. Een enkele keer gaat iemand gewoon rustig zitten, tas op schoot, een beetje verlegen. Alsof het stenen beeld zegt: 'Vertel maar, ik luister in stilte.'

Dat beeld kwam bij me op tijdens een aantal gesprekken dat ik had met inwoners. De manier waarop de gesprekken verlopen verschilt enorm. Niet iedereen weet precies wat een ombudsman doet of wat ze mogen verwachten. Er zijn mensen die ik daarom eerst een beetje op gang moet helpen in een gesprek. Ik stel korte vragen en tast af wat heeft gemaakt dat ze naar de ombudsman zijn gestapt. Ze zitten klem, maar hoe precies? Langzamerhand komt het gesprek dan altijd wel op gang.

Aan de andere kant zijn er ook mensen die goed weten wat ze willen zeggen. Zij hebben een gestructureerd verhaal en stellen mij concrete vragen.

Ik ontmoet ook mensen die nog weer anders het gesprek in gaan. Zij branden vanzelf los want ze zijn boos of vol onbegrip, of soms ronduit verdrietig. Ik hoef alleen maar te vragen: 'Vertelt u eens, wat is er aan de hand?' En dan volgt een complex verhaal waarbij het niet nodig is dat

ik ondertussen vragen stel. Het lijkt alsof ze van de hak op de tak springen, maar voor henzelf is het logisch. Zij weten immers hoe het zit. Ik nog niet. Dus ik ben in mijn hoofd hard aan het werk. Mijn juridisch adviseur trouwens ook. Op zo'n moment komt het beeld van de stenen man op het bankje bij me op. Uiterlijk luisteren we in stilte. Het verhaal moet eruit, het heeft geen zin om te onderbreken. Ondertussen ben ik in mijn hoofd razendsnel aan het ordenen. Waar kan ik iets betekenen? Waar is doorverwijzen beter? Moet er snel gehandeld worden of zie ik aanknopingspunten voor een onderzoek? Ik ben dan misschien stil, maar werk ondertussen hard.

Na een tijdje valt het altijd stil. Dat is het moment waarop ik kan teruggeven wat ik meen te hebben gehoord. Ik vat samen en check of de inwoner zich hierin herkent. Samen bespreken we de vervolgstappen en ik schrijf de gemaakte afspraken voor ons allebei op. Het maakt niet uit op welke manier een inwoner met mij in gesprek gaat. Het is altijd oké. Ik luister in stilte, zo lang als nodig.

Op deze plek vertelt ombudsman Anja Janssen maandelijks over kwesties waarmee inwoners van de gemeente Groningen bij haar aan de bel trekken.

Reageren? info@ombudsman.groningen.nl.

Wethouder Wijnja voorzitter Bomenwacht

GRONINGEN Wethouder Mirjam Wijnja van de gemeente Groningen is in de bestuursvergadering van de Stichting Groninger Bomenwacht is benoemd als voorzitter.

De Bomenwacht was al geruime tijd op zoek naar een nieuwe voorzitter en is verheugd dat zij deze rol op zich wil nemen. Wethouder Wijnja: „Voor een effectieve bestrijding van iepziekte en een gezond bomenbestand in een groene provincie, is een gezamenlijke aanpak noodzakelijk. Daar zet ik me graag voor in.”

Stichting Groninger Bomenwacht zet zich al jaren in voor behoud van de iep in het Groningse landschap. En dat blijft hard nodig. Boominspecteurs controleerden ruim 30.000 locaties.

Het percentage zieke iepen is in tien jaar tijd gedaald van tien naar minder dan één procent. Het afgelopen

jaar was er een opvallende stijging. Ruim zeven keer zoveel iepen dan in 2024 zijn geruimd. Het warme weer speelde daarbij waarschijnlijk een belangrijke rol.

Actualisering aanpak

Mede door de toename van het aantal zieke bomen in 2025, zal de aanpak op enkele punten worden vernieuwd. Voor een effectieve bestrijding van iepziekte is een gezamenlijke aanpak noodzakelijk. Dat betekent dat alle Groninger gemeenten moeten meedoen. Maar ook provincie, Rijkswaterstaat, Staatsbosbeheer en bijvoorbeeld Natuurmonumenten. Particuliere bomen moeten eveneens worden meegenomen bij inspectie en ruiming. Alleen door samen te werken kunnen we de iepziekte optimaal bestrijden. Daarom roept Bomenwacht organisaties die nu niet deelnemen op zich aan te sluiten. ■

Noorderplantsoen, 1972 Foto: Persfotobureau D. van der Veen, Groninger Archieven

Herinnerings in beeld

De geschiedenis van Groningen in beeld gebracht door de Groninger Archieven en Museum aan de A. Deze week: wakkielopen.

GRONINGEN Het is een winterse dag in het Noorderplantsoen. Joellend loopt een hele rij scholieren het dunne ijs op. Ze spelen wakkielopen, een spel met een spannend randje. Juist als het ijs eigenlijk niet dik genoeg is en ouders waarschuwend zouden roepen: 'Niet het ijs op!', doen ze dat natuur-

lijk het allerliefste wel. Het zijn dan ook al pubers. In een lange rij, innig gearmd, wagen ze zich op het ijs. Rennend en springend gaan ze zo ver mogelijk de bevroren vijver op, vastbesloten om niet als eerste door het ijs te zakken. Wie een kletsfoot haalt, is niet alleen de verliezer, maar krijgt waarschijnlijk ook nog

een standje bij thuiskomst. Gelukkig is de vijver in het Noorderplantsoen niet heel diep, maar een nat pak zit er wel in. Een zeker risico hoort nu eenmaal bij het spel. ■

Meer foto's van vroeger bekijken? Ga naar www.beeldbankgroningen.nl. Michelle Corbier

Scholen onderzoeken samenwerking

GRONINGEN De Christelijke Scholengemeenschap Groningen (CSG) en Openbaar Onderwijs Groningen (OOG) onderzoeken een verregaande samenwerking. Zij denken dat dit nodig is om grote onderwijsvraagstukken in de toekomst het hoofd te bieden.

Tot de twee scholengemeenschappen samen behoren zeventien middelbare scholen in Groningen en Haren, zoals het Wessel Gansfort, Augustinus, Harens Lyceum, Leon van Gelder en Praedinius Gymnasium. Het grote verschil tussen de twee stichtingen is dat de een voor christelijk onderwijs staat en de ander voor openbaar onderwijs. OOG heeft daarnaast ook speciaal onderwijs en basisscholen.

Minder dubbel doen

Het onderwijs staat voor aan aantal grote uitdagingen, legt CSG-bestuurder Ron Benjamins uit. „Zoals het lerarentekort, de investeringen in gebouwen, veranderende leerlingaantallen en meer inclusief onderwijs. De twee scholengemeenschappen willen niet vooruitlopen op hoe die bestuurlijke samenwerking eruit komt te zien. „Dat is juist onderwerp van het onderzoek”, zegt Benjamins. „Het is voor al onze collega's en leerlingen heel belang-

rijk dat we dit onderzoek zorgvuldig doen”, zegt bestuurder Akkelys Lukkes van Openbaar Onderwijs Groningen. „Daar hoort bij dat we nu niet gek veel inhoudelijks kunnen zeggen en veel vragen pas later kunnen beantwoorden. Je kunt het maar één keer goed doen.”

Eigen identiteit behouden

Hoe de samenwerking er in de toekomst ook uit gaat zien, door de al dan niet religieuze achtergrond van de scholen is volgens Benjamins en Lukkes behoud van identiteit van scholen wel belangrijk. Lukkes vertrouwt erop dat dat kan. Benja-

mins benadrukt dat de samenwerking niet voortkomt uit een bezuinigingsopgave. „Het gaat over het borgen van de kwaliteit van onderwijs op de lange termijn”, zegt hij. „Wij denken dat dat beter kan vanuit een stevige organisatie. We doen dit niet om op korte termijn een probleem op te lossen.”

Of en wanneer de christelijke en openbare scholengemeenschappen verdere stappen nemen, is onduidelijk. Lukkes: „We hebben achter de schermen wel een planning, maar alles hangt af van wat uit het onderzoek komt.” ■

Foto: archief Jasper Moulijn